

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Šimové a soudkyň JUDr. Věry Jakubové a JUDr. Hany Sedláčkové ve věci

žalobce: [redacted] 2

[redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Danou Houbovou
sídlem Jiráskova 398, 337 01 Rokycany

proti
žalovanému:

[redacted]
[redacted]
zastoupený obecným zmocněncem Mgr. Radimem Lisenkem, LL.M. MBA,
sídlem Raisova 1718/16, 301 00 Plzeň

o 105 800,03 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město z 28. [redacted]
[redacted] ve znění doplňujícího usnesení z [redacted],

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně včetně doplňujícího usnesení se potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 11 966 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 105 800, 03 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 105 800,03 Kč od 25. 8. 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Kubíková.

do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), dále žalovanému uložil zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 43 048,43 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce (výrok II). V odůvodnění soud prvního stupně uvedl, že shledal splnění předpokladů zakotvených v ustanovení §§ 2910 a 2958 občanského zákoníku. Poukázal na vázanost civilního soudu rozhodnutím trestního soudu o spáchání trestného činu a osobě jeho pachatele, zhodnotil dále jím provedené důkazy, vysvětlil, proč neprovedl některé z důkazů navržených účastníky.

2. Žalovaný ve včasné odvolání namítal, že trestní příkaz neznamená prokázání skutku, nýbrž pouze fikční uznání. Okolností, proč žalovaný opomněl podat odpor proti trestnímu příkazu, bylo úmrtí v rodině, stres s tím spojený a také to, že v trestním příkazu nebylo zmíněno žádné pokračující zranění. Soud prvního stupně by se měl řídit pouze výrokem, nikoliv odůvodněním rozhodnutí jiného soudu. Ve výroku trestního příkazu není uvedeno, jaké zranění žalovaný způsobil a v jakém rozsahu. Není ani uvedeno, že by žalobce měl viditelné zranění. Z výroku trestního příkazu nelze rozpoznat rozsah zranění a jeho příčinnou souvislost se současnou sluchovou poruchou žalobce. Úkolem soudu prvního stupně bylo dát to, co se objevilo až po skutku, do souvislosti s nemocí. Žalovaný navrhoval důkazy, které mohou příčinnou souvislost vyvrátit. Soud navržené důkazy nezamítl během řízení, bylo překvapením až v rozsudku, že nebyly provedeny. S provedením lékařských zpráv za poslední roky k důkazu navíc souhlasil žalobce. Takto vše nahrává simulaci žalobce a zneužití situace, zvláště v souvislosti s tím, kolik hodin nelétal jako pilot v rozhodných obdobích. Je podivné, že popis skutku v trestním příkazu se neshoduje s objektivním zjištěním lékaře a policie. Žalovaný navrhoval zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vrácení věci soudu prvního stupně za účelem provedení dalších důkazů. Z tohoto důvodu navrhoval rovněž ve svém odvolání zrušení doplňujícího usnesení soudu prvního stupně, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně doplněn o výrok pod bodem III ve znění: „Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu Plzeň-město soudní poplatek ve výši 3 000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku“.
3. Žalobce se k odvolání žalovaného vyjádřil v tom směru, že se plně ztotožňuje s výkladem soudu prvního stupně ohledně vázanosti civilního soudu rozhodnutím trestního soudu o spáchání trestného činu a osobě jeho pachatele. Žalobce je přesvědčen o tom, že újma na zdraví, kterou mu žalovaný způsobil svým úmyslným protiprávním jednáním, za které byl pravomocně odsouzen, je dostatečně prokázána předloženými lékařskými zprávami ve spojení s trestním příkazem. Důvody, které měly žalovaného vést k nepodání odporu proti trestnímu příkazu, považuje žalobce za ryze účelové. Je nerozhodné, z jakých důvodů odpor nebyl podán. Žalovaný zranění žalobce bagatelizuje, žalobce označuje za lháře a simulanta. Žalobce byl připraven navrhnout důkazy k prokázání vzniku zranění i ohledně prokázání jeho dřívějšího zdravotního stavu. Žalobce předložil zápisníky letů, kde jsou evidovány všechny odlétané hodiny. Při srovnání údajů z roku 2018 a 2019 s údaji za roky 2020 až 2022 je evidentní, že žalobce má po prodělaném úrazu ucha mnohem menší nálet hodin, než měl v letech před úrazem. Po úrazu nemohl žalobce létat stejně jako před zraněním, neboť mu prudké změny tlaku způsobovaly bolesti. Od prodělaného úrazu již nemůže žalobce létat tak často a tak dlouho, jako před úrazem, z důvodu změn tlaku, které mu způsobují obtíže a bolesti hlavy, nicméně způsobené zranění a jeho následky nejsou z lékařského hlediska překážkou pro získání Osvědčení o zdravotní způsobilosti pilota 2. třídy (LAPL). Žalobce měl snahu se s žalovaným dohodnout v rámci mimosoudního jednání, poskytl veškeré dostupné podklady. S ohledem na postoj žalovaného, jeho vyhrožování žalobci a skutečnost, že v minulosti žalovaný žalobce již jednou fyzicky napadl ránou pěstí do brady, jak žalobce popsal v žalobě a ve vyjádření k odporu, dohoda s žalovaným nebyla možná a nezbylo než podat žalobu. Žalobce navrhoval potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně doplňujícího usnesení a včetně předcházejícího řízení dle § 212 a následujících zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.), přihlédl k odvoláním žalovaného, k vyjádření žalobce a dospěl poté k závěru, že

odvolání nelze shledat důvodnými.

5. V posuzované věci rozhodoval soud prvního stupně o žalobě, kterou se žalobce po částečném zpětvzetí žalobního návrhu domáhal po žalovaném zaplacení částky 105 800,03 Kč se zákonným úrokem z prodlení s odůvodněním, že mu žalovaný způsobil újmu na zdraví tím, že ho dne 21. 2. 2020 úmyslně fyzicky napadl, přičemž ho udeřil pěstí do hlavy, v důsledku čehož žalobce upadl na zem, načež jej žalovaný ještě několikrát udeřil do hlavy a způsobil mu tak protržení dolní části bubínku levého ucha doprovázené zhoršením sluchu. Žalovaný byl za své jednání pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Klatovech ze dne [REDAKCE]. U žalobce v důsledku útoku žalovaného došlo k perforaci v dolní partii a zarudnutí bubínku levého ucha s krevním výronem s kombinovanou nedoslýchavostí a tinnitem. Náhradu za bolest vyčíslil [REDAKCE] ve znaleckém posudku ze dne 30. 5. 2021 ve výši 27 300 Kč a náhradu za ztížení společenského uplatnění vyčíslil totožný znalec ve znaleckém posudku ze dne 25. 7. 2021 na 77 804 Kč. Vyjma toho se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 696,03 Kč představující náklady léčení za léky, tak jak specifikoval v článku III odst. 4 písm. a) žaloby. Na předžalobní výzvu žalovaný reagoval pouze způsobem, kdy požadoval důkaz o způsobu napadení a o perforaci bubínku.
6. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu postačujícím pro zjištění skutkového stavu věci, ve věci učinil skutkové a právní závěry, se kterými se odvolací soud ztotožňuje, které pouze níže uvedeným způsobem doplňuje a upřesňuje.
7. Okresní soud v Klatovech vydal dne [REDAKCE] pod číslem jednacím [REDAKCE] trestní příkaz, na základě něhož rozhodl, že žalovaný je vinen, že dne 21. 2. 2020 kolem 16.45 hod. na parcele [REDAKCE] na prostranství poblíž domu ev. č. [REDAKCE], části [REDAKCE], okres [REDAKCE], úmyslně napadl žalobce, a to tak, že mu vyrazil z ruky mobilní telefon a minimálně 3x ho udeřil pěstí do hlavy, v důsledku čehož žalobce padl na zem, a způsobil mu tak protržení dolní části bubínku levého ucha doprovázené zhoršením sluchu, když ze soudně lékařského hlediska lze zranění poškozeného hodnotit jako poruchu zdraví srovnatelnou s nemocí bránící ve výkonu obvyklých úkonů i mimo povolání na dobu delší jak sedmi dnů, nepřesahující dobu šesti týdnů, tedy žalovaný jinému úmyslně ublížil na zdraví, čímž spáchal přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., tr. zák. a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání devíti měsíců s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen, zkušební doba byla stanovena v trvání jednoho roku. Žalovaný byl poučen o možnosti podat proti trestnímu příkazu odpor s tím, že nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.
8. K odvolacím námitkám žalovaného odvolací soud uvádí následující: vázanost trestním příkazem vyplývá z ustanovení § 135 o. s. ř. Soud rozhodující v občanskoprávním řízení je vázán pravomocnými výroky rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin a o tom, kdo jej spáchal. Jde tak o vázanost nejen skutkovými závěry, ale i právním hodnocením. Pokud žalobce podanou žalobou vznesl požadavek o náhradu újmy, pak zjištění obsažená ve výroku rozhodnutí trestního soudu jsou závazná v rozsahu, v jakém znaky skutkové podstaty trestného činu jsou významnými okolnostmi pro nárok na náhradu újmy (Rc22/1979). Trestní soud posoudil věc za účelem posouzení splnění pojmových znaků trestného činu z lékařského hlediska, kdy z obsahu trestního spisu vyplývá, že byl zadán a vypracován lékařský znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Jelikož civilní soud není vázán v otázce rozsahu a výše náhrady škody (NS 23 Cdo 4142/2016), postupoval soud prvního stupně správně, pokud v tomto směru prováděl dokazování. Soud prvního stupně provedl k důkazu lékařské zprávy (č. l. 6, 7, 8 spisu), dále znalecké posudky (č. l. 16, č. l. 20 spisu). K odvolací námitce žalovaného, že nebyl prokázán rozsah zranění, odvolací soud poukazuje na k důkazu soudem prvního stupně provedenou lékařskou zprávu z 24. 2. 2020 (č. l. 6 spisu), z níž vyplývá, že žalobce před ošetřující lékařkou uváděl, že byl v pátek 21. 2. 2020 v 16.45 hod. udeřen sousedem do ucha vlevo, což bylo hlášeno na policii. Žalobce si stěžoval na hučení v levém uchu, na zhoršení sluchu.

Při vyšetření bylo zjištěno v oblasti levého ucha – zarudlý bubínek s perforací v dolní partii, okraje s krevním výronem. Byl vyhodnocen závěr: traumatická perforace bubínku vlevo, kombinovaná nedoslýchavost vlevo, tinnitus vlevo. V rámci vypracovaných lékařských zpráv, jakož i znaleckých posudků byla zjišťována anamnéza, přičemž bylo zjišťováno, že žalobce se v předchozí době neléčil pro vady, nemoci či úrazy poraněné lokality, předchozí zdravotní stav neměl vliv na vznik úrazu, k úrazu nedošlo sebepoškozením (č. l. 21 p. v. spisu). Odvolací námitka týkající se chybějící příčinné souvislosti tedy není důvodná. Znaleckým posudkem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] z 30. 5. 2021 bylo bolestné vyčísleno na částku 27 300 Kč. Soud prvního stupně správně poukázal na to, že znalecké posudky byly náležitě odůvodněny, mají podklad v obsahu nálezu, nejsou v rozporu s ostatními provedenými důkazy, znalec postupoval v souladu s Metodikou k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Soud prvního stupně učinil správná zjištění i ze znaleckého posudku [REDACTED] ze dne 25. 7. 2021 (č. l. 20 až 25 spisu). Znalec vycházel při činění svých závěrů z naměřené hodnoty ztráty sluchu u pravého ucha – 16,1, což je dáno věkem pacienta, anamnéza postižení sluchu není, znalec tedy tuto hodnotu bral jako referenční a procento postižení levého ucha proto určil výpočtem rozdílu: 31,2 – 16,1, tedy dospěl k výsledku 15,1 %. Znalec při hodnocení ztížení společenského uplatnění vyšel ze zjištění, že v případě ocenění podle domén Aktivit a participací (ZSÚ) je na místě u osob ve věku 55 až 69 let základní částku snížit přibližně o 10 %. Znalec dále přihlédl ke zjištění, že předchozí zdravotní stav neměl vliv na vznik úrazu, k úrazu nedošlo sebepoškozením, poškozený se neléčil pro vady, nemoci či úrazy poraněné lokality, přičemž sám učinil vyšetření dne 19. 7. 2021 a vyšel ze zdravotní dokumentace vyšetřovaného, z upřesnění anamnestických dat a průběhu onemocnění, přičemž dospěl k závěru, že dle klasifikace MKF byly úrazovým dějem zasaženy tělesné funkce – b 230.1/2 funkce sluchu, b 2400. 1 tinnitus. Při posouzení Aktivit a participací se vyjádřil tak, že věk žalobce v době úrazu byl [REDACTED], proto uplatnil koeficient snížení ve výši 9 %. Ztížení společenského uplatnění tak bylo vyčísleno na částku 77 804 Kč. Odvolací soud se neztotožňuje pouze se závěrem soudu prvního stupně obsaženým v bodě 18 odůvodnění rozsudku, kde soud prvního stupně ohledně dohadů žalovaného o zhoršení žalobcova sluchu už v předúrazovém období uvedl, že i pokud by žalobce hypakuzí a tinnitem trpěl již v předúrazovém období, jeho fyzické napadení žalovaným by nemohlo být příčinou zdravotních následků, taková zjištění by principu vázanosti civilního soudu rozhodnutím trestního soudu odporovala. V daném případě odvolací soud poukazuje na výše uvedené, a sice na závěr, že soud v civilním řízení není vázán v otázce rozsahu a výše náhrady škody, neboť v trestním řízení je škoda posuzována pouze z hlediska pojmových znaků trestného činu. V daném případě však soud prvního stupně provedl důkazy a učinil z nich závěr vyplývající z lékařských zpráv a znaleckých posudků, kdy byla vzata v úvahu ztráta sluchu vzniklá v důsledku věku žalovaného, bylo vycházeno z údajů zjištěných na pravém uchu, přičemž věk znalec zohledňoval dále způsobem výše uvedeným a vyšel i ze závěru, že žalobce nemá anamnézu postižení sluchu. Soud prvního stupně po provedeném dokazování rovněž správně zjistil, že žalobce za předepsané léky vynaložil částku 696,03 Kč, tuto částku tedy žalobce vynaložil na léčení následků poškození zdraví v důsledku jednání žalovaného. Jde tedy o náklady účelně vynaložené.

9. Odvolací soud neshledal důvodnou odvolací námitku žalovaného spočívající v tvrzení, že se o neprovedení jím navržených důkazů dozvěděl až z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně. Z protokolu o jednání nepochybně vyplývá, že soud prvního stupně zamítl další navrhované důkazy, v odůvodnění rozsudku se s touto problematikou vypořádal, kdy uvedl, že důkazy navrhované k námitce žalovaného, zda je žalobce oprávněn pilotovat letadlo, kolik a v jakém rozsahu v poúrazovém období nalétal letových hodin ve srovnání s obdobím před úrazem, nebyly shledány důležitými, stejně tak jako tvrzení týkající se postupu Policie ČR v trestním řízení. Soud prvního stupně se tedy vypořádal se všemi důkazními návrhy a v jeho postupu nezjistil odvolací soud žádné pochybení. Žalobce se přihlásil se svým nárokem v trestním řízení, s ohledem na jeho průběh, kdy trestní řízení vyústilo ve vydání trestního příkazu, uplatnil žalobce své nároky předmětnou žalobou. Ani v tomto směru tedy odvolací námitky žalovaného nebyly shledány důvodnými. Nedůvodnou byla shledána i odvolací námitka týkající se tvrzení, že mezi účastníky

došlo k víceméně ústnímu napadení. V tomto směru si protirečí sám žalovaný, pokud z obsahu protokolu o jednání vyplývá, že navrhoval uzavření smíru, pokud by žalobce souhlasil s pokrácením vzneseného nároku o 50 %. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že byly splněny předpoklady zakotvené v ustanovení §§ 2910 věta první a 2 958 věta první o. z. Žalovaný je povinen žalovanému nahradit škodu. V průběhu řízení před soudem prvního stupně žalobce k námitkám žalovaného dokládal, že informoval příslušné lékaře o svých zdravotních potížích vyplývajících z předmětného úrazu, jeho omezení nebránilo tomu, aby byl držitelem zdravotní způsobilosti pilota druhé třídy. Odvolací soud ze všech výše uvedených důvodů rozsudek soudu prvního stupně včetně výroku o nákladech řízení jako věcně správný a zákonu odpovídající postupem dle § 219 o. s. ř. potvrdil.

10. Zástupce žalovaného v podání, které bylo odvolacímu soudu doručeno dne 13. 11. 2023, uvedl, že obdržel předvolání k jednání, na jednání se nestihne připravit, má už jiný pracovní program. Řízení nechce zdržovat, pokud bude věc vrácena soudu prvního stupně, nemá námitek, aby se jednání konalo bez účasti žalovaného. V dalším podání, které bylo odvolacímu soudu doručeno dne 14. 11. 2023 v 18.26 hod. obecný zmocněnec žalovaného sdělil, že četl vyjádření žalobce, který dle jeho názoru souhlasí s důkazy – lékařskými zprávami týkajícími se dřívějšího stavu před skutkem. Uvedl, že nic nebrání vrácení věci soudu prvního stupně, aby byla prokázána příčinná souvislost skutku s nynějším stavem. Nelze odkazovat pouze na závěry uvedené v trestním příkazu. Pokud odvolací soud rozhodne o vrácení věci k novému projednání soudu prvního stupně, strana žalovaná souhlasí, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti.
11. Odvolací soud k těmto podáním uvádí následující. Ve věci nebyla podána řádná žádost o odročení jednání. Předvolání k jednání bylo obecnému zmocněnci žalovaného dodáno do datové schránky dne 6. 11. 2023, k vyzvednutí došlo až 13. 11. 2023. Zástupce žalovaného netvrdil a neprokazoval žádné důvody, které by mu bránily ve vyzvednutí záslky dříve. Zástupce žalovaného nekonkretizoval důvod – jiný pracovní program, pro který se dle svého vyjádření nemůže jednání účastnit, své tvrzení v tomto směru nedoložil. Odvolací soud dále poukazuje na to, že podmíněná žádost o odročení jednání není přípustná, v daném případě obecný zmocněnec žalovaného souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti v případě, pokud by jeho odvolání bylo vyhověno. Odvolací soud odvolací jednání nařídil za účelem přezkumu rozsudku soudu prvního stupně z podnětu odvolání žalovaného, neměl v úmyslu doplňovat dokazování, uplatňovat poučovací povinnost ani činit jiné procesní úkony. Z obsahu spisu vyplývá, že odvolání bylo zástupcem žalovaného sepsáno a soudu prvního stupně zasláno dne 12. 9. 2023, tedy od sepsu odvolání a nařízení odvolacího jednání uplynul krátký časový úsek. Lhůta stanovená k přípravě na jednání je koncipována jako lhůta pořádková, přičemž je třeba vždy zohledňovat konkrétní okolnosti dané věci. Nedodržení pořádkové lhůty k přípravě jednání není vadou řízení, pokud s ohledem na okolnosti projednávaného případu a poměry účastníků k přípravě a k zajištění účasti při jednání postačí vzhledem k okolnostem případu kratší doba. I pokud by zástupce žalovaného podal řádnou žádost o odročení jednání, není věcí soudu, aby o svém odmítavém stanovisku k takové žádosti žadatele uvědomoval. Je věcí strany řízení, aby se sama o osudu své žádosti přesvědčila a stanovisku soudu přizpůsobila režim svého pracovního dne. Z těchto důvodů odvolací soud jednal v nepřítomnosti žalované strany.
12. Odvolání žalovaného proti doplňujícímu usnesení soudu prvního stupně odvolací soud rovněž neshledal důvodným. Žalobce je dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o soudních poplatcích osvobozen od soudního poplatku. Jelikož soud jeho návrhu vyhověl, je žalovaný, který nemá proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení a není sám od soudního poplatku osvobozen, povinen zaplatit soudní poplatek podle výsledku řízení (§ 2 odst. 3 věta první zákona o soudních poplatcích). Soudní poplatek za žalobu z částky 696,03 Kč, respektive 700 Kč (§ 6 odst. 7 zákona o soudních poplatcích) odpovídající náhradě nákladů léčení by dle položky 1 bod 1 písm. a) Sazebníku soudních poplatků činil 1 000 Kč. Soudní poplatek za žalobu z částky 105 104 Kč za bolestné a náhradu za ztížení společenského uplatnění by dle položky 3 písm. a) Sazebníku

soudních poplatků činil 2 000 Kč, celkem tedy soudní poplatek činí 3 000 Kč. Uplatněné nároky na náhradu nemajetkové újmy a nárok na náhradu škody jsou nároky, kdy pro peněžitá plnění jsou v tomto směru zákonem o soudních poplatcích stanoveny různé sazby, proto dle § 6 odst. 2 in fine zákona o soudních poplatcích jsou tyto nároky samostatným základem poplatků. Soud prvního stupně postupoval správně, pokud žalovanému uložil povinnost k zaplacení soudního poplatku s odkazem na § 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích a jeho splatnost určil dle § 7 odst. 1 věty druhé téhož zákona. Soud prvního stupně doplňujícím usnesením vydaným ve lhůtě postupem dle § 166 odst. 1 o. s. ř. doplnil rozsudek soudu prvního stupně. Odvolací soud proto napadené usnesení postupem dle § 219 o. s. ř. jako věcně správné a zákonu odpovídající potvrdil.

13. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ustanovení § 224 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Odvolací soud uložil v odvolacím řízení neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 11 966 Kč, jež sestává z odměny za 2 úkony právní pomoci po 5 460 Kč (§ 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.) – vyjádření žalobce k odvolání, účast u jednání odvolacího soudu dne 15. 11. 2023, ze 2 režijních náhrad po 300 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), z náhrady cestovného ve výši 246 Kč (██████████ a zpět – 33,6 km, průměrná spotřeba 5,46 l/100 km nafty v ceně 38,90 Kč/l, náhrada opotřebení 5,20 Kč dle vyhl. č. 467/2022 Sb., ve znění vyhl. č. 191/2023 Sb.), z náhrady za promeškaný čas – 2 půlhodiny po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Žalovaný je povinen zaplatit náhradu nákladů odvolacího řízení k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) v zákonné třídenní lhůtě běžící od právní moci rozhodnutí (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu, jestliže usnesení závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Plzeň 15. listopadu 2023

JUDr. Ivana Šímová v. r.
předsedkyně senátu